

E04g 11/08

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 41301

Kl. ~~37e~~, 9/01

Józef Andruszko

Warszawa, Polska

Gleb Augustyniak

Warszawa, Polska

Władysław Pawlak

Warszawa, Polska

37e 11/08

Samostateczne przestawne deskowanie do celów budownictwa oraz sposób wykonywania deskowaniem ścian budynków, zwłaszcza gipsobetonowych

Patent trwa od dnia 15 maja 1957 r.

Dotychczas znane i stosowane w budownictwie deskowania do wykonywania ścian betonowych wymagają użycia dużej ilości drewna lub metalu, ze względu na konieczność odeskowania większej powierzchni ścian i wykonania urządzeń usztywniających deskowania w niezbędnej stateczności, umożliwiającej wlewanie i ubijanie betonu.

Aby uzyskać wymaganą równię lica ściany, deskowania wzmacniane są specjalnymi prowadnicami lub usztywniane w pozycji wymaganej dodatkowymi rusztowaniami usztywniającymi. Wszystkie te urządzenia wymagają użycia dodatkowej ilości materiału, a ustawienie tych

rusztowań jest nader pracochłonne. Przy dużych nakładach materiałowych i pracy — deskowania te zużywają się bardzo szybko, a gładź ściany uzyskiwana spod tych deskowań, nie jest dostatecznie równa i wymaga jeszcze dodatkowych nakładów pracy.

Deskowanie według wynalazku jest ekonomiczne, gdyż jest wykonane w postaci dwóch równoległe współdziałających z sobą przestawnych blatów, zespolonych za pomocą śrubowych ściągów i rozpieraczy rurowych, nie wymagających innych usztywnień, z mocowań i zabezpieczeń gdyż prowadnicą dla deskowania jest wznoszona ściana.

onadto ściana po wykonaniu nie wymaga ania, gdyż deskowanie jest wykonane ten sposób, że stronę roboczą płyt deskowa- posiada równie nadająca ścianie wymaganą kość. Przy stosowaniu tego rodzaju desko- ia do betonowania zbudna jest betoniarka, deskowanie wypełnia się suchym kruszy- lekkiego wapienia i zalewa płynną zaprawą ową, lub gipsowo-wapienną.

a rysunku fig. 1 przedstawia przekrój skot- ia dwóch płyt deskowań, fig. 2 — w widoku onometrycznym szczegół rozpieracza rurowe- fig. 3 — widok klucza do wydobywania ieracza rurowego, fig. 4, 5 i 6 — przekroje nowe ustawienia, skotwienia i prowadzenia n w deskowaniu, fig. 7 — widok ściany wy- anej za pomocą deskowania przestrzennego widocznym sposobem przedstawienia tegoż kowania w pozycji pionowej i poziomej, ig. 8 — przekrój poziomy ściany w deskowaniu estawnym.

skład kompletu deskowania wchodzi dwa y 1 wykonane w zasadzie z drzewa lub innych prasowanych, które od strony roboczej łożone są tworzywem nie wiążącym się z i zaprawami, może to być plastik, szkło, cha cynkowa, aluminiowa lub guma.

górnej i w dolnej części blatów znajduje się eg otworów, które są trwale zabezpieczone pomocą metalowych podkładek 2 spełniają- h ochronę blatów deskowania w miejscach olenia deskowania ściągaczami śrubowymi 3, ieracza rurowego 4, którego zadaniem jest howanie wymaganego rozstawienia i usztyw- blatów.

o deskowania zespolonego w ten sposób i awionego w miejscu wznoszenia ścian, nasy- się na całą lub część jego głębokości suche zywo wapienia lub łamanego kamienia lek- wapieni i zalewa się rzadką plastyczną rawą gipsową, lub gipsowo-wapienną, która ełnia dokładnie wszystkie szczeliny między zywym, stwarzając równocześnie gładź lica n nie wymagających tynkowania.

rzy dalszym wznoszeniu ścian za pomocą owania według wynalazku podnosi się je eden szereg stęzaczy w górę lub w bok w ten sób, że deskowanie wspiera się swą dolną lub ą i boczną częścią o wykonany mur, który t prowadnicą dla zespolonego z nim deskowa- i wznoszoną dalszą częścią ściany.

Rozpieracze rurowe wyjmują się z muru za pomocą specjalnego klucza (fig. 3) niezwłocznie po przemieszczeniu deskowania.

Zamurowanie otworów w murze po rozpiera- czach dokonuje się po wykorzystaniu ich do wznoszenia rusztowań, po czym uzupełnia się szpachlą brakującą część gładzi tynku.

Rozpieracze rurowe, dla łatwiejszego wydoby- cia ich z muru, winny być otulone płaszczem gumowym lub papierowym 9.

W celu łatwiejszego zdejmowania deskowania i rur z powierzchni roboczej ściany, mogą one być powleczone specjalną emulsją.

Zastrzeżenia patentowe

1. Samostateczne, przestawne deskowanie do celów budownictwa, znamienne tym, że desko- wanie składa się z jednej pary blatów (1) wykonanych z drewna lub innych płyt pra- sowanych wyłożonych tworzywem (8) nie wiążącym się z gipsem i zaprawami gipsowo- wapiennymi, jak plastik, szkło, blacha cyn- kowa lub aluminiowa względnie guma, a blaty deskowania w górnej i dolnej części po- siadają szereg naprzeciw względem siebie roz- stawionych otworów, wzmocnionych metalo- wymi podkładkami (2), stanowiącymi ochronę części zespolenia blatów ściągaczami śrubowy- mi (3), współdziałającymi w tych miejscach z rozpieraczami rurowymi (4), usztywniającymi zespół deskowania i utrzymującymi jedna- kową równoległą odległość między blatami zestawionymi do wznoszenia ścian.
2. Sposób wykonywania deskowaniem ścian bu- dynków, zwłaszcza gipsobetonowych według zastrz. 1, znamienne tym, że zespół desko- wania zmcowany ściągaczami śrubowymi (3) i rozpieraczami rurowymi (4) ustawia się w pozycji pionowej na miejscu wnoszenia ścia- ny i zasypuje się do wnętrza suche kruszy- wo wapnia lub kamień łamany lekkich wapni na całą lub część jego głębokości i zalewa rzadką zaprawą gipsową lub gipsowo-wa- pienną, która dokładnie wypełnia wszystkie szczeliny między cząstkami kruszywa znaj- dującego się w deskowaniu, przy czym zew- nętrzne lico ściany przyjmuje postać nadaną jej tym deskowaniem wyłożonym tworzywem (8) nie wiążącym się z zaprawami, a łatwo odspajającymi się od gotowej ściany, pozostawiając jej licu gładź nie wymagającą tynko-

wania, a następnie po wykonaniu części ściany blaty deskowania zdejmuje się po rozkręceniu i wydobyciu ściągaczy śrubowych (3) i przemieszcza się je wzwyż (fig. 5) lub w bok (fig. 7), a następnie łączy się powtórnie ściągaczami śrubowymi razem z tymi częściami wzniesionej ściany, w której tkwi górny szereg (fig. 5) rozpieraczy rurowych (4),

stanowiących zawieszenie i z mocowanie deskowania z gotową już ścianą spełniającą zadanie prowadnicy deskowania i wznoszonej dalszej części muru.

Józef Andruszko
Gleb Augustyniak
Władysław Pawlak

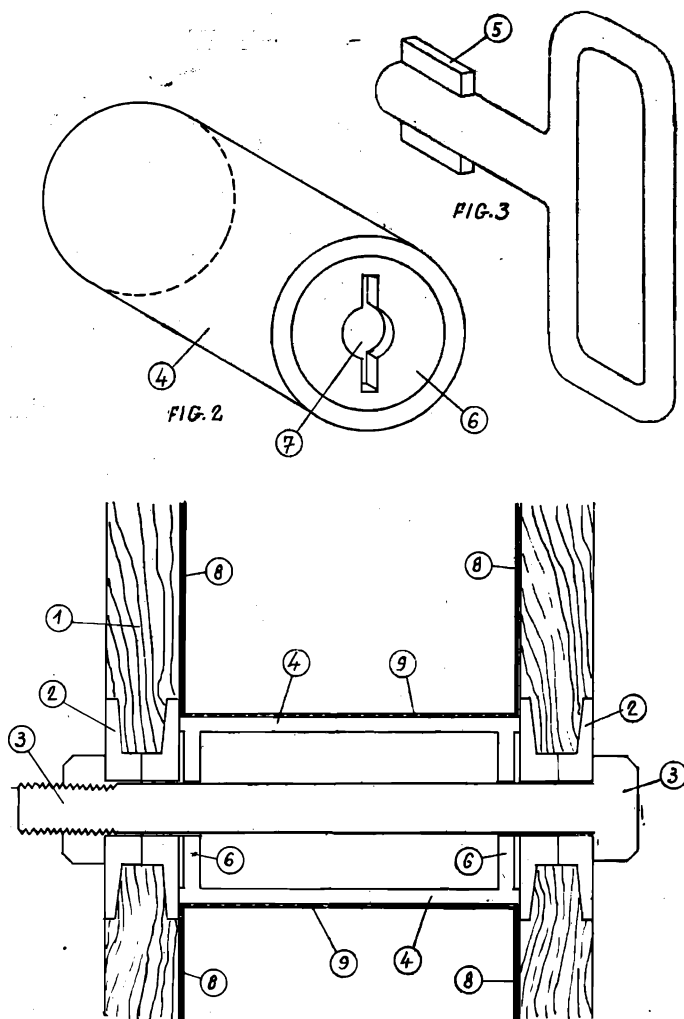

FIG. 1

